

Pakistan respon amb més proves nuclears

El primer ministre del Pakistan, Nawaz Sharif, ha respost l'Índia amb cinc assajos nuclears. Sharif ha optat per la sortida més compromesa internacionalment però més rendible a l'interior.

Cràter provocat per una explosió nuclear a l'Índia. El primer ministre indi, Vajpayee, ha fet les proves nuclears després d'accedir al poder com una demostració de força.

El primer ministre del Pakistan, Nawaz Sharif, ha respost amb contundència al seu etern enemic, l'Índia, amb cinc assajos nuclears subterranis a la regió de Belutxistan. "Volem preservar la nostra seguretat", va declarar Sharif en un eufòric missatge per la televisió oficial. "Ara estem empatats", va assegurar, en referència a les cinc proves nuclears fetes per l'Índia dues setmanes abans al desert de Rajasthan.

Les proves no han sorprès ningú. Sharif es trobava entre l'espasa i la paret després de la demostració de força del primer ministre indi, Atal Behari Vajpayee. Pressionat pels militars i els medis polítics, tradicionalment hostils a l'Índia, Sharif ha optat per la sortida més compromesa a nivell internacional però més rendible internament. L'exèrcit, un poder fàctic al Pakistan, i l'oposició, que és implacable en la qüestió índia, no li perdonarien que fos feble.

Només va esclatar la primera bomba al Rajasthan, Clinton va enviar el sots-cretari d'Estat, Strobe Talbott, a Islamabad perquè convencés Sharif que no caigués en la temptació. Pel que sembla, la gestió de Talbott no ha servit de res perquè el primer ministre del Pakistan ha preferit llançar les bombes malgrat que s'arriscava a una bona estirada d'orelles.

Els Estats Units ha anunciat contra el Pakistan les mateixes sancions comercials que havia adoptat dues setmanes abans contra l'Índia. Una mesura que la resta de la comunitat internacional no comparteix, amb excepció dels països nòrdics i Japó. L'actitud nord ame-

ARXIU / EFE

ricana contrasta amb la prudència de França, que no vol arriscar unes relacions comercials satisfactòries amb Nova Delhi i Islamabad i el contracte en joc de l'avió europeu Airbus amb la companyia nacional Air India. En aquest cop, i sense que serveixi de precedent en política, la prudència no és hipòcrita. Amb quina autoritat moral podria França condemnar els indis quan una de les primeres coses que va fer el president Jacques Chirac en ser elegit van ser els assajos nuclears a la Polinèsia, el 1995?

Com en el cas de Chirac, Vajpayee també ha fet les proves poc després d'accedir al poder. Chirac volia marcar distàncies amb François Mitterrand, i demostrar que, encara que s'havia acabat la guerra freda, mai no posaria en dubte la doctrina de la *force de frappe*, que permet que França sigui respectada com una potència regional.

Vajpayee, elegit cap de Govern en vèncer en les legislatives del passat març, pretén acontentar l'electorat nacionalista hindú del

Bharatiya Janata Party (BJP), distanciar-se dels anteriors governs, demostrar les ambicions de l'Índia i espantar el vell enemic Pakistan, amb el qual l'Índia manté diversos litigis, entre ells el del Caixmir, i li disputa l'hegemonia regional. El segon país més poblat del món, ric en potencial humà i en recursos naturals, no vol fer més el paper de comparsa i reclama ser un dels primers actors en la representació internacional. Nova Delhi exigeix un seient permanent al Consell de Seguretat de les Nacions Unides.

Xina, que ja fa ver els seus assajos al desert, també segueix amb atenció la crisi perquè no es pot dir que l'Índia sigui un dels millors aliats dels dirigents xinesos. Al contrari, Pequín sempre recolza el Pakistan per buscar un equilibri al subcontinent indi. El dalai lama, que viu exiliat a l'Himàlaia indi, els litigis frontereres i la rivalitat en una zona prou conflictiva separen Pequín de Nova Delhi.

Antoni Castel